

Иван Г. Дреников
ЗАГАДЪЧНАТА БЪЛГАРИЯ

София, 2013

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора и на издателство „Изток-Запад“.

© Иван Дреников, автор, 2013
© Издателство „Изток-Запад“, 2013

ISBN 978-619-152-240-8

Иван Дреников

ЗАГАДЪЧНАТА БЪЛГАРИЯ

РАЗБУЛЕНИ МИСТЕРИИ
ПО НАШИТЕ ЗЕМИ

На първа корица: български фолклорен мотив, възпроизведен в книгата Drenikoff, Ivan. *El Arte del Inconsciente*. Caracas, Monte Avila, 1972, фиг. 10, с. 57.

Според индуизма може да се нарече българска мандала (на санскритски означава кръг) или геометрична диаграма, в която човешката психика се докосва до космоса. Тази мандала напомня мистическия възел на осемте будистки символа на благоволенieto и се счита за знак на любовта, предаността и дълголетieto.

На четвърта корица: портрет на Иван Г. Дреников (Людмила Поптошева, 2008 г.)

Съдържание

Към читателя.....	7
Въведение.....	9

Из загадъчната България

1. Разходка из Велики Преслав.....	18
2. Падането на Константинопол.....	34
3. По стъпките на поп Богомил.....	36
4. Първият богомил в Америка.....	43
5. България и легендата за Орфей.....	45
6. Парория: интелектуален и духовен център на Балканите през XIV в.	55

Нострадамус или тайната на тамплиерите

1. Предсказанията на Нострадамус не са написани на френски език.....	60
2. Предсказанията на Нострадамус са написани много преди официално приетата дата.....	63
3. Кой е истинският автор на предсказанията на Нострадамус ...	72
Аристократични маниери в Средновековна България	86
България не е варварска държава.....	90
Отмъщението на Земята – Нострадамус го знаеше	92
Предсказанието на св. Малахия се изпълни	97
Заключение	99
Послепис.....	100

*Да си спомним за Василий Врач,
водач на богомилите в България,
изгорен жив на кладата на Хиподрума
в Константинопол по заповед на император
Алексий I Комнин и на патриарх Николай.*

През годината 1100 пламъците на кладата погълнаха нашия Василий Врач, „човек образован и добродетелен“. Както Христос освети със смъртта си кръста, така също нашият българин освети кладата и показа на света, че може да се умре за една идея.

Според 121-я Международен конгрес за византийски изследвания, Лондон, 2006 (A. Rigo, Il proceso del Bogomilo Basilio c.a. 1099, с. 485–493):

С Богомилството, това религиозно-обществено учение, България дарява на света първата християнска реформа. Векове преди Цвингли, Лутер и Калвин се проповядва на хората да търсят спасение в истината на евангелието и в духовното и нравственото усъвършенстване на човека.

Осем века преди Френската революция в България се развява знамето на свобода, равенство, братство.

КЪМ ЧИТАТЕЛЯ

Съвременният човек сякаш забравя, че той е завинаги свързан с камъка, с рибата, с огъня и с птицата. Силите, които ги олицетворяват, живеят в най-дълбоката интимност на нашето същество:

*Камъкът пази своето мълчание вътре в нас,
рибата плува вътре в нас,
огънят гори вътре в нас,
птицата хвърчи вътре в нас.*

Нашата цивилизация злоупотребява с това, което не познава. Тя обяви, че боговете и демоните са мъртви – без да си даде сметка, че силите и необходимостта, които ги породиха, съществуват, действат и се налагат.

Ако боговете и демоните са илюзия, не е възможно да отречем обаче, че те са илюзия, предизвикана от психически сили, и човечеството трябва отново да се обърне към същата илюзия, за да овладее въпросните сили. Да не чакаме стресът, неврозите и делириумът да ни покажат по възможно най-болезнен начин устройството, причините и последствията на космичната драма: отдачаването на човека от архетипите.

Въведение

През пролетта на 1968 г., когато напуснах Франция и се установих във Венецуела, мой първи приятел в Каракас беше Андрес Бултон-син. Той принадлежеше към едно от най-заможните семейства в страната по това време, собственици между другото и на двете авиолинии – международната „Виаса“ и вътрешната „Авенса“. Майката на Андрес – Тереза Фигейра де Мело – след своя развод се беше установила в Испания и се беше омъжила за втори път – за румънския княз Николай Хохенцолерн, чичо на последния румънски цар Михайл. Моят брат Кирил познаваше княз Николай Хохенцолерн и това беше добра гаранция за нашето приятелство с Андрес.

По това време той издаваше в Каракас езотеричното списание „Хаома“, в което и аз започнах да публикувам статии. Моята книга „Йога, наука за човека“ беше вече публикувана в Париж, където изнасях лекции и имах завоювано име в езотеричните среди.

Андрес беше свързан с установения през 1967 г. в Каракас Тамплиерски орден – Р.М.Т. (Royal Master Temple). Няколко месеца преди моето заминаване за Венецуела получих покана от масонската ложа „Grand Orient de France“, но предвид моето предстоящо заминаване отклоних това предложение.

В Каракас моят приятел Андрес Бултон ми представи швейцарския архитект Жюл Фредерик Капт и швейцареца Морис Франсис Нуво. Те бяха главните фигури на наскоро установения Тамплиерски орден в Каракас.

Фредерик Капт е ученик и последовател на добре известния окултист, журналист и общественик Пиер Винсенти Пиоб (Pierre Vincenti-Piobb, 1874–1942). През 1939 г. Фредерик Капт се установява в Каракас и много успешно работи като архитект. През 30-те години той участва в езотерични курсове на Пиер Пиоб в Париж и от Венецуела поддържа връзка с него до смъртта на Пиоб – на 12 май 1942 г. Докато Морис Нуво, установен в Каракас в началото на 50-те години на миналия век, живее известно време в Париж с венецуелката Мария, която е политически емигрант във Франция през управлението на ген. Маркос Перес Хименес (1952–1958). В Париж Мария работи като домашна помощница в къщата на починалия Пиер Пиоб с препоръка на архитект Капт. Морис Нуво и Мария се сдобиват с ръкописи на Пиер Пиоб. През 1960 г. в Париж издателство Omnium Littéraire публикува под псевдоним Jean Jeanné неиздадената книга на Пиер Пиоб „La Rose – Croix Joannites“, която излиза в ново издание в Париж през 1971 г., този път под името М. Ф. Нуво-Пиоб (M. F. Nouveau-Piobb).

В първото издание на тази книга се подписва Жан Жане (Jean Jeanné), защото Пиер Пиоб счита за основа на своите изследвания върху Нострадамус, публични и добре известни от 1922 г., следното издание на предсказанията на Нострадамус „Les Vraies Centuries et Propheties de Maistre Michel Nostradamus – A Amsterdam chez Jean Jansson a Waesberge et la Vefve du Feu Elizée Weyerstraet. L'An 1668“. Така че Jean Jeanné отговаря на Jean Jansson. Що се отнася до вдовицата (Vefve), това е според Пиер Пиоб Ордена на тамплиерите.

Морис Нуво и Мария се завръщат в Каракас в края на 50-те години от миналия век и създават семейство. Архитектът Фредерик Капт и Морис Нуво установяват през 1967 г. в Каракас R.M.T. (Royal Master Temple) – Тамплиерски орден, който за момента има голям успех, включително оттеглянето на цяла ложа от масонството и преминаването ѝ към R.M.T. През май 1968 г. и аз се присъединих към R.M.T. по покана на Фредерик Капт и Морис Нуво, след като те вече бяха изучили моя хороскоп. Приемането ставаше според информацията от хороскопа, направен върху основните данни – ден, месец, година, точен час и място на раждане с необходимите корекции според много важни събития, станали в живота на човека.

Събирахме се всеки вторник във вилата на Фредерик Капт, където живееше и Морис Нуво с Мария и четирите си деца, на улица „Карабобо“ в квартал Ел Розал. На специално направена кръгла маса сядахме около двадесет човека, мъже и жени. Имаше и други, седнали наоколо. Тази дейност продължи до 1971 г., след което поддържахме само личен контакт. Фредерик Капт и Морис Нуво ръководеха тези събрания, на които предимно се тълкуваха предсказанията на Нострадамус според Пиер Пиоб и се правеха опити да се синтезират различни гледни точки на познанието. Фредерик Капт беше винаги дискретен, потънал в своите размишления и учения, докато Морис Нуво беше общителен човек и добър приятел. Подпомогнах публикуването на книгата „Revelacion“ (Откровения), и текстът на тук приложената корица е написан от мен през ноември 1968 г.

Междувременно получих покана да се присъединя към масонската ложа „Андрес Бейо“. Не проявих интерес. По-късно подпомогнах запазването на венецуелски франкмасонски архиви. Тогава ложата „Есперанца“ ми

отправи покана и ми организира голямо честване. Отново не проявих интерес да се присъединя към франкмасонството.

Продължих моите проучвания на тамплиерите и публикувах сериозно изследване върху Нострадамус и тамплиерите. За първи път този текст се отпечата в Каракас под заглавие „Nostradamus o el Secreto de los Templarios“ в „Boletin de la Fundacion John Boulton“ от септември 1973 г., №33, с. 482–501. Стигнах до изключителни доказателства. Разработих горния текст и разширен с нови елементи, той излезе в списание „Cabala“ на 16 юли 1981 г. и на 26 януари 1984 г., но с много печатни грешки. Този текст прилагам тук с необходимите корекции и допълнения. Имах достъп до безброй информации на тази тема.

Като директор основател на колекции за стари и редки книги и ръкописи, стари географски карти и др. на Националната библиотека на Венецуела, имах достъп до архиви, книги и документи в различни национални библиотеки. През 1975 г. в Каракас издателство „Публикасионес еспаниолас“ публикува моята книга „Манифестът на магьосниците“, посветена на Жак дьо Моле (Jacques de Molay), Великият началник на Ордена на тамплиерите.

На 9 февруари 1995 г. при официалната визита във Венецуела на Великия началник на Малтийския орден, Негово Превъзходителство Андрю Бerti (Andrew Bertie), бях определен да го придружа в Националния пантеон и в Националната библиотека, които представляват паметта, духовното наследство на Венецуела. Проведохме много интересен разговор с Негово Превъзходителство, тъй като Великият началник имаше и личен интерес към Тибет, а по това време аз притежавах единствения Тибетско-индуски музей в Латинска Америка.

При раздялата, в присъствието на рицаря барон Албрехт Фрайхер фон Бьозелагер (Albrecht Freiher von Boeselager), Великият началник се обърна към мен и възкликна: „Vous êtes de la Famille“ (Вие сте от нашите).¹

В заключение предлагам на читателя мои тълкувания на предсказанията на Нострадамус, отнасящи се до един настоящ и много застрашаващ проблем: климатичните промени на планетата, а така също до информации от други цивилизации и от други времена във връзка със съвременната епоха.

---

¹ Frey Andrew Bertie, Principe de la Orden de Malta visitara Venezuela – вестник „El Universal“, 8 февруари 1995 г.